



Պարույր Սևակ

Հին եղանակ

Գնդակներն են պատ, աղջիկները՝ տաք:

-Ես պիտի սատկեմ ո՞ր երկնքի տակ...

Բանտերը՝ խավար, ծոցը՝ սպիտակ:

-Ես պիտի սատկեմ ո՞ր երկնքի տակ...

Հանցանք չեն հարցնի, հերիք է պիտակ:

-Ես պիտի սատկեմ ո՞ր երկնքի տակ...

Ապրելն է դժվար, մեռնելը՝ կատակ:

-Մեկ չէ ուր սատկել, որ երկնքի տակ...

1960-ական թթ